

Eluläte

EELK Kadrina Katariina koguduse häälekandja

Nr 85 detsember 2022

tasuta

Häid pühi kõigile!

JÕULUD KADRINA KIRIKUS

20. detsember kl 9 KADRINA
KESKKOOLI JÕULUD

21. detsember kl 8.30 LASILA
PÕHIKOOI JÕULUD

24. detsember kl 18 JÕULUÕHTU
laulab kirikukoor

25. detsember kl 11 ESIMENE
JÕULUPÜHA esineb Pireti
pereansambel (laul, kannel)

31. detsember kl 18 AASTALÖPU
TAIŽE-PALVUS leerimajas

1. jaanuar kl 11 UUSAASTA
jumalateenistus kirikus

KADRINA KIRIKUS

Esmaspäeval, 19. detsembril kell 19.30

Jõulunädala alguse ühiskontsert

"Oodatavat oodates"

Laulavad:

Pühavaimu koguduse

kammerkoor CREDE

ja

Kadrina Kirikukoor

Koore juhatavad

Mariell Aren ja Taavi Hark

Olete oodatud!

LUMELILLED

August Sang

Tasa sajab valget lund,
sajab maal ja merel.
Lilleke lume all näeb und,
ütleb unele, tere.
Kõik on valge ja vaga, ainult
lumelilled ei maga.
Nad rõõmustavad
tuisuhoos ja suures
kasvamisehoos.

August Sang (1914-1969) oli
Eesti luuletaja ja tõlkija. Lõpetas
1932 aastal Pärnu Poeglaste
Gümnaasiumi.
Sanga luules on värss ja luule
teineteisest eristatavad. Kirjutas ta
kodumaa- ja lembeluulet, vähem
looduslüürikat.

Poisid Vanavabriku tänavalt.

XIII osa

Helmut Tungal põrnitses enda ees tühja päevikulehte ja vaatas siis aknast välja. Seejärel haaras ta sullepea ja hakkas kiiresti kirjutama: “Ei ma oma vanas eas oleks seda veel osanud ette kujutada, et saan endale sugulased! Aeg parandab kõik haavad, aga eiline käik Pihlaka tallu pani ikka mõtlema küll. Vahur Pihlakas on hea mees. Ega tal haige lapsega kerge ei ole ja vana Eedi tegi kõik endast oleneva, et peret, nii paljudest kui seda veel järel on, koos hoida. Rääkisin nendega. Helde aeg, ma pole kunagi nii palju rääkinud. Olen selline tagasihoidlik mees, aga loodan väga, et nüüd saab olema kõik teisiti. See valu on suur sees, aga see armistub. Appi, kui palju aega olen ma lasknud kaotsi minna, selle asemel, et õnnelik olla.” Päevik pandi laksuga kinni. Härra Tungal pidi lihtsalt oma majast välja saama, värske hilissuvisse õhu kätte. Siinsed teed ja kandid olid talle juba ammu tuttavad. Kaasik, purre ja muidugi kevadised mutimullahunnikud tagaaias. Mõnel aastal oli neid koguni nii palju, et tuli labidaga tasaseks ajada. Vana Reaalaine sammus mööda puitunud teerada otse purdeni ja jäi oja vaatama. Siis nägi ta purde teises otsas tuttavat mehekogu, noort ja sportlikku ning arvas temas koguduseõpetaja Ploompuu kohe ära tundvat.

“Tere, härra õpetaja! Kas tohib paariks hetkeks teid tülitada? Minu pea, see on mõtteid täis. Ei oska nendega nagu midagi peale hakata.”

“Mis siis mureks?” küsis kirikuõpetaja. Vana mees rääkis oma eilsest käigust Pihlakate tallu ja sellest, kuidas koolipoisid oma põnevusjanus olid saanud jälile millegile, mis oleks pidanud saladuseks jäämagi. Eedi Pihlaka ja vana füüsikaõpetaja omavahelised suhted polnud juba aastaid head. Siis tulnud igapäevamured ja ei suheldud omavahel enam.

Õpetaja Ploompuu kuulas tähelepanelikult. Vana Reaalaine silmad läigatasid.

“Härra Tungal, teie tunded on ju täiesti loomulikud. Te nüüd mõlete, et kas suudate Joonasele hea vanaonu olla, nüüd kus vana Eedit enam ei ole?”

“Jah.”

Õpetaja Ploompuu vaikus mõnda aega. Teadis ta ju, et peres on suhted tegelikult mõnikord keerulisemadki, kui elu ise. Et palju jääb tihti ütlemata või hakatakse üksteist või veel hullem isend süüdistma.

Muidugi, aastaid suhtlemata ei saagi ju loota, et midagi muutub üle öö või päevadega. Asjadele ja suheteleги tuleb aega anda.

“Härra Tungal, te olete ju ometi reaalainete õpetaja, küll te oma uue kohustusega hakkama saate. Joonas Pihlakas on tore noormees ja ega Vahurilgi midagi viga ei ole. Puhtad, korralikud inimesed. Ma mõistan, et tunnete oma uue olukorra ees hirmu, aga see hirm on täiesti põhjusetu. Me kõik õpime luges igapäevaselt midagi juurde ja suhtlemine oma perega ei ole selle juures mitte vähem tähtis. Elus peab kõik olema läbimõeldud. Struktuurid loovad ka peresuhetes korra. Hea sõna võibda kurja väe. Mõelge sellele.”

“Aga õpetajahärra, helde aeg, ma ei oska olla alandlik! Olen kaksikümne aastat seisnud karja poiste ees ja mida ma käsen, seda on nad täitnud. Olen töötanud katseklaaside ja elektrimöödikutega. Nema on mulle rohkem olnud teekaaslasteks, kui inimesed.”

“Siis ongi hea aeg, et millegi täiesti uuega alustada. Õppida tundma Vahurit ja Joonast. Millised on nende huvid, mis neile meeldib ja nõnda edasi. Teil on veel aega, härra Tungal, et olnud muuta. See heaks teha.” Õpetajahärra pani käed seljale vaheleti ja hakkas pikkade sammudega väikese kabelihoone poole astuma.

Vana Reaalaine vaatas kaua oja vulisemist. Aga oja, see ei andnud talle vastuseid. Oh, neid poisse, mõtles ta tülinult. Kui saaks vaid aega tagasi keerata, et hingel poleks nii valu. Aga nüüd on need noored sa Pihlakal ninapidi koos olnud ja temast vanast füüsikaõpetajast teab mida kokku rääkinud.

Hilissuvisel päike vajas juba kaasiku latvade taha, kibuvitsapõõsad roosataid armsasti, aga vana õpetaja ei suutnud sellest rõõmu tunda. Vana kuuse ladvad purde kohal kohisesid nagu annaksid nad vanale õpetajale häid soovitusi. Need kuused teaksid palju, kui oskaksid rääkida, mõtles Helmut Tungal heldimusega. Aga kirikuõpetaja sõnad talle olid ju ka mõtlemapanevad olnud või kuidas? Miski ütles koolipärale, et kui ta nüüd kohe koju ei lähe ja endale teed ei keeda, võib ta siia purdele jäädagi. Aga ületülde, mis see Ummelase Toivo nüüd endast õige mõtleb? s koju. Korraga oli tal selline minna laskmise tunne, aga Sai õpikud kätte, aga vaevalt on tal aega olnud neisse pilgugi heita. Aga see on juba tema asi. Või jõuab siis tema vana mees, kõiki Vanavabriku tänava poisse kantseldama hakata. Neil omal mõistused peas.

Vana Reaalaine kiirustas koju. Korraga oli tal selline minna laskmise tunne, aga Sai õpikud kätte, aga vaevalt on tal aega olnud neisse pilgugi heita. Aga see on juba tema asi. Või jõuab siis tema vana mees, kõiki Vanavabriku tänava poisse kantseldama hakata. Neil omal mõistused peas. kus see nii ootamatult tulks see nii ootamatult tuli, seda ei teadnud koolipapa isegi.

“Need kõrgemad filosoofilised heietused pere teemadel võiks pastorite osaks jäädagi. Ma olen realist, kahe jalaga maa peal, aga, et ma õpetaja olin, kas siis jään ma oma õpilaste pärast viimase hingetõmbeni südant valutama? Ei, seda ei saa ju olla.”

Nii mõtteid mõlgutades oli vana Reaalaine kodutrepini jõudnud. Ta puhastas jalamatil jalad ja hõõrus kahte kätt kokku: “Värske piparmünditee rahustab alati meelt ja närve, seda teab ju iga õpetaja. Nüüd tõmbas ta hooga välisukse pärani. “See kõik alles algab, pere tundma õppimine algab ja ma saan sellega hakkama või minu nimi pole Helmut Tungal.” (Järgneb...)

